

CAPUT XXXVI.

*Captivi relaxantur; Equaliter Textor
Criminatores istos describat, enarratur.*

Veritate ergo Dei beneficio taliter detectâ, Gochensis Communitas omnem movet lapidem, ut crudeles hos Civium proditores urbe ejeciant. Verùm hi nihil indè territi tam diu perstiterunt, quàm Belgicum præsidium, sub quorum tutela securos se arbitrabantur; donec tandem conclusâ pace sub umbra alarum militarium cum iisdem civitatem deserunt, sordida post se relinquentes invidi & exasperati animi vestigia. Cives tamen Neomagenſes eosdem velut angues & viperas oderant, & honesti cives ne vel verbum quidem eum iisdem miscebant: Verùm hoc indurati isti, & ad desperationis barathrum redacti homunciones vix cordi sumebant, indies adhuc scommata & blasphemias in Catholicos eructantes, nihil curantes, dummodo secundum proprium corruptum phantasma quidpiam in præjudicium Catholicorum ad effectum redigere possent. Consilium Aulicum in fine videns constantem Textoris confessionem, & se ampliùs nihil viâ Justitiæ procedere posse, tandem captivos gratuitò relaxarunt. Ea verò, quæ post liberationem Civium, & Textoris captivitatem ulteriùs contigerunt, hîc benevole Lector breviter subjungam; quamvis omnia examina mihi non constant; sic talia solummodo narrabo, de quibus certus sum.

Conveniunt ergo in unum corpus ad examinandum, tam Regiminis, quàm Aulæ Consiliarii, qui ad examinandum eligunt Scribam Ducalem vulgò *Landtschryver*, utpote ad quem criminalia pertinent. Dicit igitur inprimis Textor, omnes has calumnias à me detectas Susurriones isti mihi suggererunt, ita ut etiam ad singula puncta quæ mihi proponebant, responderem ita, etiam quando personas quasdam nominabant, assentiebar: omnia ego hæc esse vera putabam.

Anno 1615. primâ Julii denuo examinatus fuit Textor, ubi confitetur se à Ceporino aliquoties interrogatum, an Dominus de Hulhuyfen etiam quandam notitiam desuper haberet: responder Textor se nescire. Interrogat ulteriùs Ceporinus: An Comes de Swartzenbergh nihil inde sciat; dicit ille rursus: ignoro. Ceporinus ideo turbatus ait: cur non meministi Comitis? responsum dederat Textor: nesciebam Comitem esse Catholicum. Hæc ita contigisse Textor juramento roborare voluit, & ad torturam desuper subeundam paratum se declaravit. Persuaserant ulteriùs Textori, ut & ipse pro formâ captivitatem subiret instruente omni meliori modo, qualiter se gerere, & respondere deberet. Addebat insuper Textor se sæpius ex eorum verbis percepisse, quòd nihil aliud intenderent, quàm Papistas & Monachos patriâ expellere, etiam propter hanc causam tot magnos præpotentes Dominos huic negotio incorporaverant, ut grandes istas villas, & agros sui juris facerent, è quibus & Textori bonam partem appromiserant, si officio boni proditoris fungeretur, & tum demum dixerant: Gochia florebit, si principes

pales Papistas vel vi, vel fraude eliminaverimus. Per-
git Textor : multa mihi prælegerunt, quæ ne quidem
intellexi. Hîc jam apertè videmus, quòd Textor
ille pecuniâ seductus emprus fuerit, ut faceret ma-
lum in conspectu Domini. Hîc ex ungue leonem
confidera, ex paucis verbis totam mendaciorum
massam perscrutare, ex parvis lineis tortuosa ista
pravitatum lineamenta metire. Adverterat idipsum
ex propriâ postmodum confessione Fiscalis, dum pri-
mâ die dicit se in Textoris assertionem quindecim con-
tradictiones observasse, quod postmodum & Tribu-
nal Militare declaravit.

C A P U T XXXVII.

Gloriosus Captivorum ingressus descri- bitur.

PRO majori bonorum solatio, & perfidorum pu-
dore adjungere proposui urbis ingressum. Quartâ
igitur Aprilis, ipsâ Dominicâ Passionis post modicam
relaxationem itineri se accingunt. Audientes idipsum
Cives Gochenses catervatim usque in Ericam obviam
procedunt, portantes lagenas vini, & omnis generis
refectiones, & quidem tali plausu & affectu, ut Prin-
cipem advenisse jurasses. Appropinquantes currui
Domini Consulis Exken altâ voce exclamant : *Wille-
kom Heer Borgemeester, willekom ghy goede Borger,*
amplectuntur manus, exosculantur, vinum propi-
nant, & nihil prætermittunt, quod internum animi
gaudium contestari posset. Decrepiti senes, quibus
vires